

ство, което държи доръ де мръжна, казва Зарафія на хамалината. *X. I, 117.*

Доревнявамъ са *м. дм.* возбуждаю желаніе. Като тъпчяхъ скал-поцвннитъ камъне, нито ми ся дорѣвняваха да ги глѣдамъ. *X. II, 27.*

Доредѣ са *м. св.* бытъ перебрану по очереди. Сѣ рѣдѣа они три години време; Какъ станнаа четвѣрта година, Доредѣа сѣ сите на рѣдъ. Дойде рѣд-отъ и на цар-отъ. *M. 31.*

Дорекъ *м. св.* докончу рѣчь. Уще речта не дорече, Ми сѣ ски-на поясмо-то. *M. 44.* Уще реч-та не ꙗ дореко'е, Начасъ стигна Се-кула детенце. *M. 145.* Дуръ да си реч-та доречатъ, Си достигнаха сеймени. *M. 175.* Уще си реч-та не доречена, Ете го фтаса Охритски паша. *M. 178.* Уще Яна збор-отъ, реч-отъ не дорекла, Ето го най-мали-отъ братъ нейдѣъ велеше. *M. 229.*

Дорѣ Доръ Дорѣ *союзъ 1)* пока: Никой ꙗ Стойна не узна, ду-ри сѣ сама казала. *M. 13.* Доръ пѣтли-тѣ пѣли, Пѣли потретили, Три пѣти са Рада На сѣдъ искарвали. *Л. Д. 1876 p. 153.* Тога велѣтъ на млади невѣсти: Ай ви віе наши първи любви! Дуръ гледате кърстени байраци, Віе брига ичъ да ни немате“. *M. 68.* Дури бѣфме два бра-ки заедно, Нищо лошо не не на'ожвеше, Никой насъ не не уборвеше. *M. 182.* Жени ме, майко, жени ме, Дури сумъ младо зелено—Дури ꙗ жито ефтино“. *M. 233.* Айде Калъо да бегаме, Да бегаме нашъ вили-етъ, Дури гора шума иматъ, Дури поле шедба иматъ, Крива река ку-маника“. *M. 404.* „Поспи ми, моме, подреми На мой-те бѣли пазуви, На мойте злати колена, Дури да удри звезда-та“. *M. 448.* „Хайди ми, Калинке, пристани, Доро си млада—хубава“. *Ч. 264.* 2) едва, лишь только: Доръ туй си змѣя издума И си Рада задигна. *D. 8, 51—52.* Дори туй Стоян издума И го сеймени хванѣли. *D. 48, 38—39.* Дури да си дойде дома, Нель умрела невѣста-та. *M. 255.* Доръ си Стоянъ издума, И сегмени сѣ достигли. *Пк. 140.* 3) если. Това, брате, по от-давна било, Дуръ не било, не би сѣ славило. *M. 173.* 4) хотя бы и: Богъ така прѣмъдро е устроилъ чловѣка, що-то дори и да ся учи чловѣкъ много, пакъ не може да разбере всичко, що ся работи у не-го. *Л. Д. 1869 p. 86.* Дори и азъ да сѣмъ тука, само до тога мога ви пази, до дѣто ви ходите сѣ мене отъ страна-та ми. *Л. Д. 1875 p. 145.* 5) **Дори** тога тога только; лишь тогда: Нъ откакъ изгубить добро-то си мѣсто, дори тога му познажъ сладость-тѣ. *Л. Д. 1869 p. 210.* Дури тогай на бога сѣ предале. *M. 30.* Како сѣ они тако покаиле, Ду-ри тогай дошъ имъ завърнало. *M. 30.* **Дорѣ Дорѣ Дорѣ** *нарѣчие.* даже: Ка го пуци низъ Скопѣ широко, Отъ копита оганъ извадува